

تحلیلی فضایی از وضعیت سازگاری کاربری ها در محلات اسکان غیررسمی

مطالعه موردی: محلات حاشیه نشین شهر مهاباد

دکتر علی موحد دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه خوارزمی تهران،
ایران

نعمت کرده* دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه خوارزمی
تهران

nehmatkordeh@yahoo.com

مناف حسین پور دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه
خوارزمی تهران

چکیده

امروزه یکی از پدیده هایی که بر ساختار فضایی، اجتماعی و اقتصادی شهر ها اثرات انکار ناپذیری می گذارد محله های اسکان غیررسمی و حاشیه نشین می باشد لذا هدف مقاله پیش رو شناخت و تحلیل فضایی وضعیت سازگاری کاربری ها در محلات غیررسمی شهر مهاباد می باشد. روش تحقیق بکار رفته نیز ترکیبی از روش های تحلیلی-توصیفی و پیمایشی میباشد تا بتواند با تجزیه و تحلیل آماری داده های آماری بدست آمده در ماتریس سازگاری به اهداف تحقیق نزدیکتر شود. نتایج پژوهش نشان می دهد که در پراکنش کاربری ها در سطح محلات اسکان غیررسمی شهر مهاباد، استانداردهای فضایی به لحاظ سازگاری کاربری ها رعایت نشده و نیاز به برنامه ریزی جامع و منسجم جهت رفع کمبودهای موجود وجود دارد.

واژ ههای کلیدی: سازگاری، تحلیل فضایی، اسکان غیررسمی، مهاباد

مقدمه

امروزه یکی از پدیده هایی که بر ساختار فضایی، اجتماعی و اقتصادی شهر ها اثرات انکار ناپذیری می گذارد محله های اسکان غیررسمی و حاشیه نشین می باشد. این سکونتگاه های نابسامان به گسست کالبدی پاره ای از نواحی مسکونی از پیکره کل شهر و کاهش میزان برخورداری از خدمات شهری اجتماعی و کیفیت سکونت و همچنین به حاشیه رانده شدن